

[illegible]

اَفَمَنْ
يَعْلَمُ
اَنَّمَا
اُنْزِلَ
اِلَيْكَ
مِنْ رَ.بِّكَ
الْحَقُّ
كَمَنْ هُوَ
اَعْمَى
اِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ
اُولُوا
اْلاَلْبَاب
16; -, اَلَّذِينَ
يُوفُونَ
بِعَهْدِ
اللهِ وَلاَ
يَنْقُضُونَ
الْمِيثَاقَ
"Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilen kimse, (inkâr eden) kör kimse
gibi olur mu? (Fakat bunu) ancak akıl sahipleri anlar. Onlar, Allah'ın ahdini yerine getirenler ve
verdikleri sözü bozmayanlardır." (Ra'd, 13/19-20) Bu ayetlerde iki farklı insan tipi ile
karşılaşıyoruz. Bunlardan birincisi, Allah’n indirdiği hakikatlerin farkında olan ve
O’nun indirdiği her şeyin “Gerçek” olduğunu bilen, diğeri de bu
gerçekleri görmemek için gözünü ve
gönlünü kapatan ve böylece Hakk’a karşı duyarsız kalan kişidir.
Rabbimizden bizlere Rahmet olarak indirilen Kur’an’n “Hakk”
olduğunu anlamamak, bilmemek “kör” olmakla eşdeğer tutulmuştur. Fakat bu,
gözün değil; idrakin, kavrayışın veya anlamanın kaynağı olan kalbin
körlüğüdür. Fiziksel olarak a’mâ olan birisi nasıl ki yolda
yürürken her an bir çukura düşebilme, bir engele takılabilme tehlikesiyle
karşı karşıya ise, Kur’an’a karşı duyarsız yaşayanlar da hem bu dünyada
hem de ahirette büyük tehlikelerle karşı karşıyadır. Bizler Kur’an’n Hak
kitap olduğunu benimsediđimize göre bu gruba girmiyoruz. Ancak 20. ayet,
Kur’an’n Allah’tan indirilen Hak bir kitap olduğu inancını taşıyanları
tanımlarken bizlere çok önemli olan din&iicirc;-ahlak&iicirc; bir sorumluluđumuzu
hatırlatmaktadır. Bu da Allah’a verdiğimiz sözün gereğini yapıp, O’nunla

yapmış olduğumuz bağıllık söm; zleşmesini bozmadır. Rabbimizin, Âdemoğullarına
وَاِذْ
اَخَذَ
رَبُّكَ مِنْ
بَنِى اَدَمَ
مِنْ
ظُهُورِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ
وَاَشْهَدَهُمْ عَلَى
اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ
بِرَبِّكُمْ
قَالُوا
بَلَى
شَهِدْنَا
اَنْ
تَقُولُوا
يَوْمَ
الْقِيَمَةِِنَّا
كُنَّا عَنْ
هَذَا
غَافِلِينَ “Hani
Rabbin (ezelde) Âdemoğullarının sulplerinden zürriyetlerini almış, onları kendilerine
karşı şahit tutarak, “Ben sizin Rabbiniz değil miyim?” demişti. Onlar da,
“Evet, şahit olduk (ki Rabbimizsin)” demişlerdi. Böyle yapmamız kıyamet
günü, “Biz bundan habersizdik” dememeniz içindir.”
(Arâf, 7/172) “Ben sizin Rabbiniz değil miyim?” sorusuna karşılık onların
“evet, biz buna şahit olduk (kâlû- belâ)” şeklinde cevap verdiği bu
sözleşme (mîsak) , aslında Allah’ın varlığı ve O’nun ilâhlığı fikrinin
yaratılıştan vicdanlarımıza yerleştirildiğini sembolik olarak anlatmaktadır. Yani bizler
doğduğumuzda Allah’ın varlığı fikrini kabul etmeye son derece müsait bir ruh
yapısına sahip olmuş oluyoruz. Sahip olduğumuz akıl nedeniyle de içimizdeki bu
inanç sorumluluğa dönüşüyor. İşte Ahid doğamızda mevcut olan bu
inancımızdan kaynaklanan birtakım görev ve sorumluluklarımızı ifade etmektedir. Bunları
kısaca Allah’ın tavsiyeleri, emirleri ve yasakları olarak izah edebiliriz. Esasen var
oluşumuzun temelinde mîsak ve ahid kavramları yatmaktadır. Zira her peygamber aslında
Allah’ın insanoğluyla kâlû-belâ,’da yaptığı sözleşmeyi ve
Allah’ın ahdini yani emir ve yasaklarını yeniden hatırlatmaktadır. Şu halde
Kur’an’ın Allah’ın bir rahmeti olarak indirildiğinin bilincinde olan bizler son
derece önemli bir yükümlükle karşı karşıyayız. O da Allah’ın
ahdinin gereği ne ise onu yapmaktır. Diğer bir ifade ile emirlerini, tavsiyelerini yerine getirmek ve
yasaklarından kaçınmak. Bu bizzat kendimizin verdiği bir sözür. Aksi halde var
oluşumuzun gerekçesine ihanet etmiş oluruz. Ahde vefa dendiği zaman öncelikle
Allah’a verdiğimiz söz akla gelmelidir. Ç,ünkü Allah’ın
ahdine vefa olmadıkça insanlara verdiğimiz sözlere vefadan bahsedemeyiz. Kaldı ki

insanlara yaptığımız söm; zleşmelerin gereğini yapmamızı emreden yine Allah’tır
يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوا
اَوْفُوا
بِالْعُقُود
16; اُحِلَّتْ
لَكُمْ
بَهِيمَةُ
اْلاَنْعَام
16; اِلاَّ مَا
يُتْلَى
عَلَيْكُمْ
غَيْرَ
مُحِلِّى
الصَّيْدِ
وَاَنْتُمْ
حُرُمٌ اِنَّ
اللهَ
يَحْكُمُ مَا
يُرِيدُ “Ey iman edenler! Akitlerinizi
yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helâl saymamanız kaydıyla, okunacak (bildirilecek)
olanlardan başka hayvanlar, size helâl kıldı. Şüphesiz Allah istediği
hükmü verir. (Mâide, 5/1). Daha açık bir ifadeyle söyleyecek olursak
toplumumuza ve çevremize karşı olan sorumluluklarımız Allah’a karşı
sorumluluklarımızdan bağımsız değildir. Yüce Rabbimiz, ahdini yerine getirdiğimiz takdirde
O da bize verdiği (cennet) ahdini yerine getireceđini söylemektedir
يَابَنِى
اِسْرَآئِيل
14; اذْكُرُوا
نِعْمَتِىَ
الَّتِى
اَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ
وَاَوْفُوا
بِعَهْدِى
اُوفِ
بِعَهْدِكُم
18; وَاِيَّاىَ
فَارْهَبُون
16; “Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimeti hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü
yerine getirin ki ben de size verdiđim sözü yerine getireyim. Yalnız benden
korkun.” (Bakara, 2/40). Aksi halde bozgunculardan sayılacağımızı
اَلَّذِينَ
يَنْقُضُونَ
‏عَهْدَ اللهِ
مِنْ بَعْدِ
مِيثَاقِهِ
اَاقِهِ

[illegible]

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)